Co Epikur wiedział o nas?

Ilustracja twarzy Epikura – fragment obrazu Rafaela Santi, *Szkoła ateńska*

Urodziłem się na wyspie Samos – miłe, piękne miejsce. Około 35 roku życia przybyłem do Aten. Zamieszkałem jednak z dala od zgiełku miasta – na obrzeżach Aten i tam w swoim ogrodzie założyłem szkołę. Stąd nazwa Ogród Epikura.

Rafael Santi, *Szkoła ateńska*

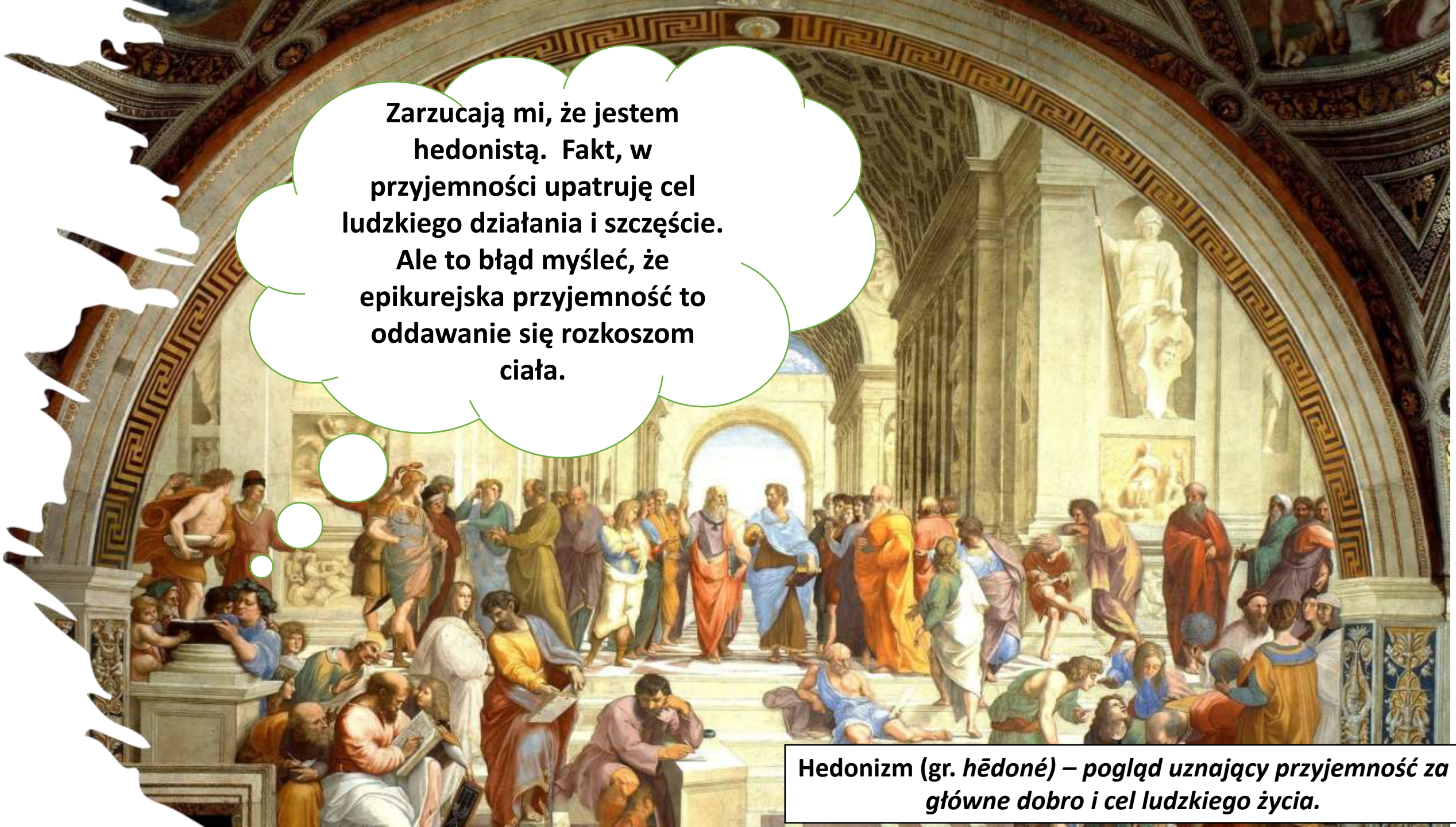

Hedonizm (gr. *hēdoné) – pogląd uznający przyjemność za główne dobro i cel ludzkiego życia.*

Zastanówcie się. Jakie rodzaje przyjemności istnieją na świecie?
Otóż - przyjemności cielesne i duchowe. Arystyp wprawdzie uważał te cielesne przyjemności za najważniejsze. Ja i moi uczniowie jesteśmy zdania, że to przyjemności duszy są wyższe od przyjemności ciała.

Wspomniany Arystyp to **Arystyp z Cyreny**, najsłynniejszy hedonista w historii filozofii i etyki.

Epikurejska przyjemność to nie życie oddane zmysłowym przyjemnościom.

Filozofowie ogrodu podkreślali wagę mądrego korzystania z przyjemności. Uważali, że wszelki nadmiar może zakłócić spokój ducha i spowodować cierpienie, a cierpienie przecież przeszkadza w osiąganiu przyjemności.

Należy korzystać przede wszystkim z tych przyjemności, które są „naturalne i konieczne” – jedzenie, zaspokajanie pragnienia, odpoczynek. Inne mogą być szkodliwe.
A przewodnikiem w rozróżnianiu przyjemności powinna być <u>mądrość praktyczna,</u>
<u>czyli rozwaga</u>

Pamiętajcie zatem: „mądrość jest początkiem wszelkiego dobra i dobrem najwyższym… Ona nas uczy, że nie można żyć przyjemnie, jeśli się nie żyje mądrze, pięknie i sprawiedliwie, i na odwrót, że nie można żyć mądrze, pięknie i sprawiedliwie, jeśli się nie żyje przyjemnie”.

Prawdziwą przyjemność
i szczęście
daje człowiekowi
brak cierpienia i spokój ducha.
My, Grecy nazywamy taki stan
„ataraksją” .

Czerpcie więc z życia!
Carpe diem!

Ale roztropnie i z umiarem!
Wszystkie przyjemności są dobre,
ale nie wszystkie są godne człowieka!